

МИСТЕЦЬ

№6 (85) Жовтень 2019 р.

Газета Київської державної академії декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука

ПОПЕРЕДУ – РОКИ НЕСПОКОЮ, НАВЧАННЯ І ТВОРЧОСТІ

Яскраве і незабутнє відкриття початку нового навчального року відбулося в академії. Сердечні, напутні побажання першокурсникам сказали керівники вищого закладу освіти, відомі митці – педагоги, почесні гості. Першокурсники прийняли «Клятву студента».

Потім ознайомилися з виставкою дипломних робіт бакалаврів у новоствореній галереї, з етнографічним музеєм, побували на кафедрах, де проходитиме їх навчання.

І зразу ж після цього врочистого свята почалися цікаві і неспокійні студентські будні. На другий день студенти старших курсів під орудою

Студентської ради та декана факультету декоративно-прикладного мистецтва Алли Руденченко організували для першокурсників традиційний похід до головної етнографічної скарбниці нашої країни – Національного музею народної архітектури та побуту в Пирогів. Там відбулися знайомства один з одним, а також із неповторними краєвидами архітектурно-ландшафтного комплексу, з млинами, вітряками, храмами, хатами, з тим, як жили і живуть українці. Втомлені кількогодінною мандрівкою, але сповнені вражень і нових почуттів поверталися студенти однією родиною бойчуківців до своїх домівок. Інша поїздка була до пам'ятки садово – паркового ландшафту столиці – Маріїнського, де теж знайомилися, робили селфі

на тлі барокового Маріїнського палацу, споглядали величний Дніпро, розповідали про плани на ближнє і подальше студентське життя. Ще одні пам'ятні відвідини – Національний ботанічний сад імені Гришка, з яким академія уклала угоду про творчу співпрацю, – першокурсники на чолі зі старшим викладачем кафедри живопису Лідою Голембовською знайомилися з чудовим садом, писали перші етюди, а організаційно підготувала подорож завідувачка лабораторії цієї кафедри Оксана Горбач.

Почалися і перші пленери – на подвір'ї академії студентів навчали старші викладачі Василь Копайгоренко та Панас Титенко, старший викладач Олексій Базилевич повів своїх вихованців до Національного історико – культурного заповідника «Києво-Печерської Лаври», а старший викладач кафедри рисунка Ярослав Логінський до Софії Київської.

А наступні дні – вже за навчальним розкладом. Отож попутного вітру у студентські вітрила вам, юнаки і дівчата дружної і великої бойчуківської родини!

«Попереду у вас – роки неспокою, навчання і творчості» – сказала на відкритті нового навчального року в.о. ректора академії, заслужений художник України Оксана Полтавець-Гуйда.

Тож з першого кроку зробіть їх саме такими.

Андрій ЯРЕМЧУК

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ

Наприкінці вересня в Національному історико – меморіальному заповіднику «Биківнянські могили» громадські організації столиці, митці, науковці, політики вшанували 90 – річчя від дня народження відомої шістдесятниці, художниці, правозахисниці Алли Горської. Акція відбулася за ініціативи видавництва «Смолоскип» та адміністрації заповідника.

40 років тому члени «Клубу творчої молоді» до складу якого входила й Алла Горська – поети Василь Стус, Василь Симоненко й Алла Горська, дізнавшись про невідомі масові поховання у Биківнянському лісі поїхали туди і виявили неприкриті могили, як з'ясувалося, безневинних жертв так званого «великого терору», що його вчинив «кривавий Торквемада» Сталін і його поплічники, починаючи з початку серпня 1937 року і аж до взяття фашистами Києва у вересні 1941 року. Увесь цей страшний період у столиці безперервно відбувалося знищення політичної, мистецької, наукової української еліти. Тіла ночами, здебільшого, з Жовтневого палацу на вантажівках таємно вивозили у цей ліс і поспіхом заривали у траншеї.

Молоді сміливці написали листа до Київської міськради з вимогою оприлюднити правду про сталінські розстріли та

облаштувати по – людськи масові поховання, де діти людськими черепами позначали ворота для гри у футбол.

За цю громадянську сміливість Василь Стус, Василь Симоненко, Алла Горська та інші члени «Клубу творчої молоді» були покарані. А 27 листопада 1970 року Аллу Горську підступно вбили агенти КДБ у Василькові.

Про їхню громадянську сміливість і мужність говорили на пам'ятному заході відомі митці і письменники.

У розлогому виступі професор нашої академії, лауреат Шевченківської премії, народний художник України Володимир Прядка, теж активіст Клубу творчої молоді, розповів про цікаві факти з життя і творчості легендарної мисткині, дав свої, почасти несподівані значення її творчого стилю і його впливу на подальший розвиток мистецтва, про діяльність Клубу в ті часи, свою версію підступного вбивства Алли Горської.

Тут же мовилося і про розстріл бойчуківців – Михайла Бойчука та його дружини, його учнів Івана Падалки, Василя Седяра...

Пам'ять про легендарну жінку Аллу Горську, про бойчуківців незнищенна. Їхня творчість, їхнє життя надихає нові покоління українців.

ПОДЯКА

Адміністрація академії імені Михайла Бойчука висловлює велику подяку випускниці Київського прикладного училища – предтечі нашого вищого закладу освіти Галині Валентинівні Верещинській за цінний подарунок, який вона зробила на честь 80-річчя з дня заснування академії.

Мисткиня подарувала 300 кілограмів смальти, яка так необхідна студен-

там для практичних робіт у техніці мозаїки, а також для дипломних робіт.

Бажаємо Вам, вельмишановна Галино Валентинівно, міцного здоров'я, довгих років життя, оптимізму та радості. Ваша смальта з'явиться у творах наших студентів як пам'ять про ваш благородний жест в ім'я мистецького розвитку академії імені Михайла Бойчука.

ІЩЕ ОДНА НАГОРОДА ПЕТРА ПЕЧОРНОГО

Напередодні Дня Незалежності правління Українського фонду культури імені Бориса Олійника відзначило нагородами митців і громадських та культурних діячів, котрі зробили вагомий внесок у духовний і мистецький розвій нашої держави, відзначилися активною діяльністю в роботі фонду.

Серед нагороджених – професор нашої академії, народний художник України, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка Петро Петрович Печорний. Він удостоєний Міжнародної премії імені Володимира Винниченка.

Це вже третя відзнака авторитетної громадської організації, якої удостоєний визначний митець і педагог. До цього він отримав премії імені Григорія Сковороди та імені Нечуя - Левицького.

Вітаємо Петра Петровича з почесною відзнакою! Бажаємо міцного здоров'я, творчої наснаги і невичерпаності!

Ця мистецька акція спрямована на пошанування життєтворчості опішненського подружжя гончаря й гончарки-малювальниці – Гаврила і Явдохи Пошивайлів та їхнього сина Миколи Пошивайла. Пленер присвячений 20-й річниці заснування Меморіального музею-садиби гончарської родини Пошивайлів. Організатори пленеру: Міністерство культури України, Національний музей-заповідник українського гончарства в Опішному, Національна академія наук України, Інститут керамології – відділення Інституту народознавства НАН України, ГО «Конгрес українських керамологів», Український фонд культури, Президентський фонд Леоніда Кучми «Україна», Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка, Луганський національний університет імені Тараса Шевченка в Полтаві.

Завданням Пленеру – творче спілкування митців, долучення до гончарної спадщини українців, пізнання век-

Художній експрес-пленер «Генетична лінія роду»

торів творчості родини Пошивайлів, формування колекції Національного музею-заповідника українського гончарства в Опішному.

Активну участь у пленері взяли студенти академії – Дар'я Оніщенко, Ярослава Лаць, Богдан Гаврилюк, Дарина Свя-

тун, Катерина Савчук та Софія Калайда. За підсумками пленеру члени журі нагородили молодих художників цінними подарунками. Друге місце отримала студентка магістратури (спеціалізація монументально-декоративне мистецтво) Ярослава Лаць, яка вразила членів журі високим професіоналізмом та власним стилем виконання. Третє місце та подарунковий сертифікат отримала студентка четвертого курсу спеціалізації монументально-декоративне мистецтво Дарина Святун, яка показала високий рівень виконання пленерних робіт. Вітаємо переможців!

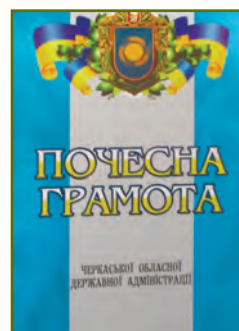
ПОЧЕСНА ГРАМОТА ІГОРУ КАРУКУ

У серпні на базі Національного історико-культурного заповідника «Чигирин» відбувся Всеукраїнський симпозиум майстрів народного мистецтва «Холодний Яр 2019».

Активну участь в мистецькій акції взяв випускник академії, лаборант кафедри художньої кераміки, скульптури, дерева і металу Ігор Карук. Молодий митець проводив майстер-класи, сам творив. Його роботи увійшли до експозиції виставки майстрів-учасників, організованої за підсумками роботи симпозиуму, що презентована в рамках заходів із відзначення 28-ї річниці незалежності України.

Голова Черкаського обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України, заслужений майстер народної творчості України О.Мартінова подякувала Ігорю за підтримку важливого заходу і від імені голови Черкаської облдержадміністрації І.Шевченка вручила йому Почесну грамоту «За високий професіоналізм, сумлінну працю, вагомий внесок у розвиток галузі культури, відданість обраній справі та з нагоди закриття «Всеукраїнського симпозиуму народного мистецтва».

Вітаємо!

СЕРЕД НАЙКРАЩИХ – КАРИНА МЕЛЬНИЧЕНКО

4 вересня під час Ukrainian Fashion Week SS20 відбувся фінал конкурсу Epson Digital Fashion-2019. Учасниками конкурсу стали молоді дизайнери, що створювали свої унікальні колекції за власними ескізами принтів та за допомогою друку тканин в Україні.

Авторитетне міжнародне журі обрало вісьмох фіналістів конкурсу, які пройшли шлях від створення ескізів до показу власної колекції на Ukrainian Fashion Week.

До числа найкращих дизайнерів конкурсу Epson Digital Fashion 2019 увійшла Мельниченко Каріна (студентка IV курсу спеціалізації «Художнє моделювання костюма» кафедри ХТМК) з колекцією «Weapons of mass destruction». Колекція присвячена подіям 26 квітня 1986 року – аварії на Чорнобильській АЕС – та відображає наймасштабнішу траге-

дію людства, що закарбувалась у пам'яті кількох поколінь.

Коли дізналася про цей конкурс, – каже Каріна, – то відразу загорілася бажанням взяти участь, адже дуже актуальна тема – екологія, яка зараз хвилює кожну людину. І я довго не шукала, що буду відтворювати у своєму, так би мовити, проєкті. Чорнобильська катастрофа – ось яка ідея виникла, і я взялася за її реалізацію. Мене ще тоді, в 1986 році, не було на світі, народилася пізніше. Але про це вселенське лихо чула повсякчас – від батьків, від оточуючих. І зрозуміла – це глибока рана в нашій свідомості. Про це треба не забувати, це треба осмислювати.

Працювала над колекцією три місяці. Дуже допомагали мені порадами викладачі кафедри – Галина Василівна Забашта, Олена Вікторівна Наріжна, Наталя

Миколаївна Забашта – Дяченко та інші наші чудові педагоги. За що я їм висловлюю свою подяку.

І ми вітаємо Каріну з вагомою творчою перемогою!

ЕПІЗОД З ЛІТНЬОЇ ПРАКТИКИ

Для першокурсників відділення монументально-декоративного живопису літня практика виявилася дещо неординарною. На несподіване запрошення адміністрації Державного Казначейства України, з яким наша академія підтримує тісні ділові зв'язки, необхідно було в стислі строки реставрувати декоративний розпис стіни навколо цієї історичної будівлі, який пошкодили вандали. А це чимала ділянка, та ще немилосердна літня спека. Керівництво вищого закладу освіти пішло назустріч, була сформована група реставраторів, переважно з третьокурсників. Це, зок-

рема, студенти Валерія Радченко, Аня Мороз, Дарина Святош, Катерина Савчук та завідувачка лабораторії МДЖ Катерина Фотова, а також першокурсниця Аня Мельникова.

Вони під керівництвом досвідченого майстра-оформлювача і майстра, як мовиться, на всі руки, Івана Миколайовича Гупіка ревно взялися до роботи. Від спеки рятувалися накидками, що їх передбачливо привіз майстер. Спершу Іван Миколайович при допомозі «болгарки» стер «творчість» бузувірів, визначив для кожного конкретне завдання, а тоді студенти почали відновлення. Весь процес проходив завзято і дружно, тому справилися із завданням у визначені терміни. Композиція була відновлена, адміністрація Казначейства залишилася задоволеною і заохотила всю творчу групу грошовою винагородою.

Цей епізод засвідчив, що для практики студентів необхідно підшуковувати реальні об'єкти, де б студенти змогли на ділі перевірити здобуті в навчальних аудиторіях знання. Адже тут треба знати матеріалознавство, технологію фарб тощо.

МИСТЕЦЬКИЙ ФОРУМ «АРТ СЕЙШН»

6–8 вересня в місті Буча відбувся форум для творчо-обдарованої молоді Київщини «Арт сейшн». У програмі заходу – спілкування з визначними діячами мистецького простору, майстер-класи від успішних митців, обмін досвідом і секретами успіху, зустрічі з професіоналами в майстернях, презентації, обговорення, робота з експертами фестивального руху.

На відкритті заходу вітальне слово сказав Михайло Бно-Айріян – голова Київської обласної державної адміністрації та Андрій Михайлов – виконуючий обов'язки директора Комунального закладу Київської обласної ради «Київський обласний молодіжний центр».

Під час панельної дискусії «Київщина. Молодь. Мистецтво. Апгрейд» обговорювався стан існуючої ситуації, можливості активізації творчого життя молоді, об'єднання зусиль для створення

нового культурного продукту на Київщині, надання нових можливостей для самореалізації молодих митців, виступила Алла Руденченко – доктор педагогічних наук, доцент, декан факультету декоративно-прикладного мистецтва Київської державної академії декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука. Активну участь у творчому форумі брали студенти факультету декоративно-прикладного мистецтва: Дарія Оніщенко, Богдан

Гаврилюк та Богдан Довбня. Підсумком роботи стало підписання меморандуму про проведення в найближчому майбутньому мистецького фестивалю нового формату, де різні види мистецтва поєднуються разом та створюють новий бренд.

Хочемо побажати учасникам – поширюйте ідеї створення нового культурного продукту Київщини у своїх громадах. Дякуємо організаторам та всім, хто посприяв проведенню цього чудового заходу.

ПІДСУМКИ БАКАЛАВРСЬКИХ ЗАХИСТІВ

Виразним підсумком навчального року можна вважати талановиті дипломи бакалаврів. Їх виставка, розгорнута в галереї академії, присвячена початку навчального року, свідчить про активну творчу роботу. Плідна праця випускників бакалаврів постала в розмаїтті творів, що ілюструють різні спеціалізації факультету декоративно-прикладного мистецтва КДАДПМД імені Михайла Бойчука. Серед випускників кафедри монументально-декоративного та станкового мистецтва хотілось би зазначити роботи Богдана Грищука «Хрещення в Києві», Якова Бурди «Молитва в Гетсиманському саду», Богдана Гаврилюка «Автопортрет», Софії Гордєєвої «Античність», Ярослави Лаць «В ніч на купала», Валентини Мельничук «Українська мадонна» та Дарії Онищенко «Гуцульське весілля», твір при-

красив виставкудо дня Незалежності України в Національній спілці художників України. Оригінальністю задуму відзначена декоративна композиція художньої кераміки Тетяни Блажевич «Сузір'я». Глибокий психологічний образ і тонке відчуття матеріалу продемонструвала Валерія Пиляй в дерев'яному рельєфі, іконі «Спас Вседержитель». Високим професіоналізмом відрізняються дипломи випускників кафедри художнього металу. Серед них роботи Данило Манжоса «Мимохід», Ірини Собко настінний годинник в кельтському стилі «Плинність часу», Руслани Беспалої комплект прикрас «Колесо Сансари» та інші. Відмінні результати показали в цьому році представники кафедри художнього текстилю, художньої вишивки і моделювання костюма, а також художнього моделювання костюма.

Заслужують увагу твори Єлизавети Свірень аксесуари жіночого одягу за мотивами вишивки Східного поділля та мистецтва авангарду, колекція молодіжного жіночого одягу за мотивами української вишивки Анастасії Мельникової та інші. Концептуальну колекцію молодіжного одягу за темою «Архітектура Києва», відзначену Екзаменаційною комісією, представила Ольга Власова. А також відмінного результату досягла в своїй дипломній роботі Інна Комар. Її святковий молодіжний одяг за мотивами українського геометричного орнаменту відрізняється високою майстерністю і оригінальністю. Твори випускників 2019 року можна вважати ще однією сторінкою в мистецькому житті КДАДПМД імені Михайла Бойчука.

Вікторія Ступаченко, мистецтвознавець

ЦЯ ПРИМХЛИВА АКВАРЕЛЬ

Десять днів у МВЦ Музею історії міста Києва тривала виставка «Акварелісти Києва», організована Національною академією мистецтв України, Київською організацією Національної спілки художників України та самим музеєм. Її куратор, відомий митець, заслужений художник України Анатолій Марчук поставив за мету – об'єднати кращих майстрів – професіоналів столиці та продемонструвати поціновувачам образотворчого мистецтва творчі здобутки і пошуки акварелістів у цьому жанрі.

В експозиції були представлені твори 14 митців, імена яких добре відомі в Києві та Україні.

Серед них – митці – педагоги нашої академії – лауреат Шевченківської пре-

мії, професор кафедри графічного дизайну Василь Чебанник, професор, завідувач кафедри рисунка Василь Шпак, старший викладач цієї кафедри

Олеся Варкач. Її твори збагатили масштабну експозицію оригінальністю творчих манер, вибором об'єктів зображення, тонким відчуттям і великими можливостями цієї техніки.

Відгуки поціновувачів акварелі в соціальних мережах – тому підтвердження.

ЦІКАВІСТЬ ДО КЕРАМІКИ У СВІТІ ЗРОСТАЄ

Минуло літо – пора відпусток і подорожей, наповнена новими враженнями та знайомствами. Тепер, коли вже вгамувалися емоції і життя входить в менш-більш ритмічний стан, можна розібратися зроблені фото, спокійно поміркувати над побаченим і зафіксувати, все сортувати і «розкласти по полицях».

У світовому мистецькому житті відбувається багато різних подій, але є особливі події, що завжди привертають загальну увагу. Такою є Венеційська бієнале, яку вперше було проведено ще 1895 року. Зазвичай експозиція бієнале складається із загальної кураторської виставки, виставок у національних павільйонах різних країн, а також виставок, що включені до програми бієнале. Основний майданчик – «Джардіні» вже давно не може вмістити таку кількість експозицій, тому вони займають практично весь історичний центр Венеції. Потрапити на найпрестижнішу світову художню виставку у якості глядача мріє багато людей, а як учасник, то вже, напевно, мріє кожен художник.

Цьогорічна, 58 бієнале, відбулася з 11 травня по 24 листопада під темою «Щоб ви жили в цікаві часи» (May you live in interesting times), а куратором є Ральф Ругофф (Ralph Rugoff), директор лондонської Hayward Gallery, художній і літературний критик. До кураторської експозиції було запрошено 79 художників з усього світу (Україну представляла Жанна Кадирова), національні павільйони репрезентує 91 країна. Кураторами українського павільйону за підсумками національного відбору стала «Відкрита група» — мистецьке об'єднання (учасники Юрій Білей, Антон Варга, Павло Ковач, Станіслава Туріна), яке підготувало проект «Падаюча тінь» Мрії «на Сади Джардіні». За задумом художників, під час відкриття бієнале літак Ан-225 «Мрія» мав пролетіти над Венецією, і тінь цього найбільшого і найпотужнішого в світі транспортного літака на кілька секунд мала впасти на Сади Джардіні. На його борту знаходиться жорсткий диск з інформацією про всіх художників України, які погодяться взяти участь в перформансі. Ідея набрала багато галасу, але сам павільйон в результаті, як на мене, виглядав досить посередньо та не переконливо. Вся експозиція складалась з

кількох столів з мікрофонами та хаотично розкладеними папірцями-«документами», крісел, стіну прикрашав великий банер з прізвищами художників, що пристали на заклик кураторів і надіслали інформацію про себе та свої твори, а у просторі було розташовано екран, на якому транслювали запис моменту відкриття виставки з наговором людей, що очікували обіцяної тіні літака «Мрії». Але так і не побачили.

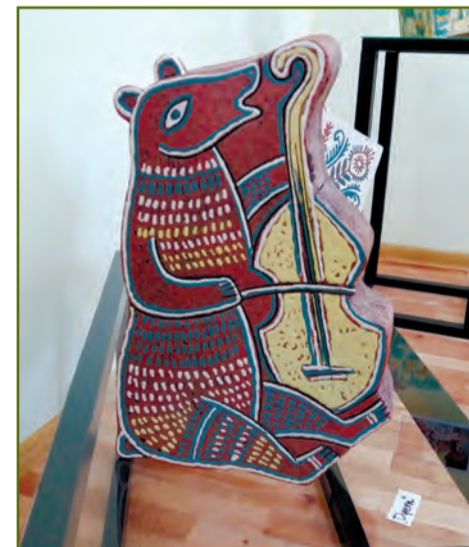
Загалом сучасне мистецтво є досить важким для сприйняття не – підготовленим глядачем, тому що потребує великої інтелектуальної праці та відповідного емоційного налаштування. Критерії краси і гармонії відходять на другий план, передусім актуальність тематики та нестандартність образного рішення. Для сучасного художника важливо розкрити свою ідею і для цього він може обирати засоби та матеріали, якими це для нього найпростіше зробити. Тому на бієнале представлено багато інсталяцій, відео-арту, мультидисциплінарних творів, що об'єднують кілька технік, дедалі складніше побачити живопис, графіку чи скульптуру у чистому вигляді, не говорячи вже про кераміку чи текстиль. Але все-таки цього року на бієнале у Венеції було представлено роботи кількох відомих художників, що працюють з керамікою. І ці роботи надзвичайно креативні.

Останнім часом спостерігається зростання інтересу до художньої кераміки як сучасного виду мистецтва. У світі з'являється дедалі більше спеціальних конкурсів, виставок та пленерів для художників-керамістів. Тішить, що Україна не відстає від світових тенденцій. Так, цього року відбулося друге Міжнародне бієнале художньої кераміки імені Василя Кричевського. Проект започатковано 2017 року за ініціативи Національного музею-заповідника українського гончарства в Опішному та Благодійного фонду «Дар» з нагоди 100-річчя заснування Української Академії Мистецтв та на пошанування одного з її засновників і першого ректора, найхаризматичнішої постаті українського мистецтва першої половини ХХ століття – Василя Григоровича Кричевського (1873–1952). Як зазначають організатори, «метою бієнале-2019 є представлення творчості сучасних

мистців, визначення кращих творів у галузі художньої кераміки 2018 – першої половини 2019 років. Цьогорічний конкурс перевершив усі очікування організаторів: географія учасників склала 10 країн світу, понад 90 творів і композицій, унікальні творчі рішення, власний стиль і бачення сучасних майстрів, які викликали гострі дискусії між членами Жюрі». Приємно, що серед учасників цієї події були студенти нашої академії. До участі у конкурсі було відібрано роботи Наталії Хананової та Аліни Ковальової, що навчаються на 6 курсі магістратури за спеціалізацією «художня кераміка» та Аліки Малоног, що тепер є студенткою 5 курсу. Особливо приємно, що найвищу нагороду – Гран-прі бієнале – отримала за твір під назвою «Шуа» Єлизавета Портнова, керамістка з Києва, випускниця інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука. Саме цей твір вразив членів журі своїм неповторним образним рішенням та високою технікою виконання.

В Україні з'являється дедалі більше пленерів художньої кераміки. У червні 2019 року у місті Косові відбувся II Міжнародний пленер кераміки «Золоте Горно – 2019». Тема пленеру «Гуцульський гротеск» була запропонована організаторами до вшанування до 200-ї річниці від дня народження Олекси Бахматюка, одного із класиків та основоположників косівської кераміки. Серед учасників були художники з Білорусі, Грузії, Польщі та з України. Київ представляли Зоя Предко, колишня випускниця інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, Наталія Хананова, Аліна Ковальова, теперішні студентки 6 курсу магістратури та Володимир Хижинський, доцент кафедри художньої кераміки, дерева, скульптури та металу. Багата творча спадщина Олекси Бахматюка, мальовнича карпатська природа, прекрасна погода сприяли активній праці, що дозволило всім учасникам за короткий термін зробити багато цікавих робіт, які було представлено по закінченню пленеру на виставці у музеї Косівського інституту декоративно-ужиткового мистецтва.

Володимир Хижинський, доцент кафедри художньої кераміки, скульптури, дерева і металу

ЩОБ КАМІНЬ, І ДЕРЕВО, І ГЛИНА ЗАГОВОРИЛИ

Почалося навчання і в студентів відділення скульптури. Цього дня професор кафедри художньої кераміки, скульптури, дерева і металу народний художник України Микола Білик вирішив об'єднати в навчальній майстерні студентів старших і молодших курсів, аби першачки і другокурсники подивилися як працюють старші їхні колеги, а ті поділилися з ними своїми набутками. І вийшло справді цікаво. Панувала жвава, творча атмосфера, відбувалися знайомства, підглядки за роботою, щирі поради.

Одні працювали над рельєфами, інші ліпили голови, треті готували матеріали для роботи. А

Микола Ількович, немов чародій, який усе знає і може, натхненно ходив поміж кругами, за якими стояли студенти, і підказував, поправляв, жартував. Почали з'являтися перші, так би мовити, студентські творіння. Одним оцінка добра, іншим ще довести до ладу початий рельєф, але все доброзичливо, надихаюче.

Микола Ількович пригадував свої студентські роки, шкодував, що мало годин зараз у навчальних планах виділяється на скульптуру. Розповідав про міжнародний досвід, адже об'їздив майже всю Європу і Близький Схід з творчими відрядженнями. Його

промовисті, високомистецькі скульптури прикрашають міста і ландшафти багатьох країн. Розповідав про свого знаного сина, Назарія, який входить у світову еліту цього виду мистецтва. До слова, Назарій Білик вчився і нашому навчальному закладі. А

Микола Ількович викладає тут з 2005 року.

Отож студентам є в кого вчитися.

Ці експериментальні навчальні години промайнули швидко і цікаво. Юнаки і дівчата залишали майстерню з почуттями вдячності і гарними. Добрий фундамент для напруженого навчального року, який попереду.

Є І ТАКА ПРОФЕСІЯ

Майстер виробничої справи кафедри художньої кераміки, скульптури, дерева і металу Олександр Гончаренко спершу і не думав займатися тим, чим він займається сьогодні. Після закінчення середньої школи вступив до Київського художньо-промислового технікуму на відділення «промисловий дизайн». Мав потяг до художньої професії змалку, бо виріс у родині, де шанували творчість, батько – гравер і ювелір – і малий Сашко часто спостерігав за його тонким, старанним рукоміслом. А відтак і сам пробував щось витворити. Звідси і проросли паростки майбутнього покликання.

Після закінчення технікуму вступив до НАОМА на спеціальність «архітектура». І хоч навчався добре, пізніше зрозумів, що це не його, так би мовити, уподобання. А вже з перших курсів його потягнуло до скульптури. Й він присвячував свій вільний час. Олександр пощастило, він потрапив до досвідченого майстра скульптури і формовки Віктора Лук'яновича Михайлевича. Під його опікою Олександр, який, до слова, був останнім учнем знаного форматора, опанував роботу з матеріалом та навички формовки. Це його так захопило, що він відтоді почав збирати власну колекцію гіпсових відливів і форм до них, щоб ще глибше осягнути секрети фаху. Нині колекція налічує сотні форм і найменувань.

Отож це, мовби, побічне захоплення і стало нинішнім фахом Олександра, це і привело його в 2005 році до академії імені Михайла Бойчука, де для навчального процесу була затребувана професія формовника. Почав виконувати різні замовлення, для потреб вищого закладу і приватні, накопичував досвід.

– Мені цікаво було охопити широкий спектр діяльності, – каже Олександр, – працюючи з великими і малими формами, роблячи оздоблення інтер'єрів чи реставрацію фасадів. Вдосконалював практичні навички, поглиблював знання, примножував досвід, це дало змогу співпрацювати з такими визначними педаго-

гами – скульпторами нашої академії як народні художники України Микола Білик і Володимир Прядка, Валерієм Федічевим, та з такими майстрами, як Володимир Щур, Зеновій Федик, Віктор Коновал, Олексій Владимиров та іншими.

Цим скульпторам я робив формовочні роботи і переводив їхні твори у відповідний матеріал. Це були справжні уроки майстерності, спілкування, пізнання.

Згодом Олександра запрошує до співпраці Музей однієї вулиці на Андріївському узвозі, він бере участь у відновленні інтер'єру будинку Морозова по вулиці Льва Толстого, виконує реставраційні роботи на дзвіниці Шеделя в Києво-Печерській Лаврі, в католицьких храмах столиці, в Обухові, навіть реставрував садово – паркову скульптуру. Звертаються до нього навіть кінематографісти.

– Гіпс – основний матеріал, з яким я маю справу, – продовжує Олександр. – Наприклад, під час вступних іспитів прагну забезпечити абітурієнтів необхідною кількістю постановочних гіпсів, зокрема голів. Для навчального процесу відливаю голови, фігури, рельєфи, за необхідності роблю до них форми, реставрую те, що пошкодилось чи зносилось. Окремий напрям роботи – сувенірна продукція.

За час роботи в академії Олександр прилучився до багатьох справ. Брав участь в оформленні інтер'єру, відливши для цього декілька бюстів і рельєфів. Зараз в його невеличкій майстерні, ущерб'ю заповненій роботами, старими і новими, мішками з гіпсом, стоїть ще один рельєф, за який незабаром візьметься і він прикрасить стіни закладу. Допомагав облаштувати кабінет пластичної анатомії для студентів, подарувавши манекен скелета людини, до слова, дуже недешевий. Залучає студентів до співпраці, ділиться з ними своїми знаннями і практикою.

– Я відчуваю відповідальність за свою роботу, – каже без пафосу Олександр. – Тому прагну робити все мені доручене добре.

ВЧИТИСЯ В АКАДЕМІЇ ІМЕНІ МИХАЙЛА БОЙЧУКА

Вирішила поділитися своїми враженнями від перших днів і тижнів навчання. Як і мої друзі, студенти – першокурсники, я почуваюся щасливою. А вже нам пощастило вступити цього року до знаного закладу вищої освіти, який має добру славу й авторитет, в якому здобувати

свій майбутній фах престижно і відповідально. Були незабутні миті вручення нам у прикрашеній актовій залі, серед відомих викладачів, почесних гостей, наших батьків і старшокласників новеньких студентських квитків. На все життя запам'ятаю напутні слова ректорки Оксани Вікторівни Полтавець – Гуйди, знаних педагогів і митців, яких побачила перше. А який чудовий гімн має академія!

Просто прекрасно, що в перші дні навчання нам організували подорож до музею в Пирогове, в ботанічний сад імені Гришка. Ми познайомилися одне з одним і подружилися. А які уважні і турботливі були до нас старшокласники! Ніякої зверхності, зарозумілості. Ми ж одна родина, ніби казали вони кожному добрим жестом і вчинком. Це теж були два незабутні дні.

І от навчання в аудиторіях, майстернях. Викладачі прагнуть кожному особисто донести свою думку, вони такі доброзичливі. Я вже отримала завдання з предмета «рисунок». Буду вивчати, адже поступила в академію прямо із середньої школи в містечку Сквирі, що на Київщині.,

малювання було украй мало. Доведеться попінтніти. Та я готова.

А другу лекцію читав нам Віктор Юрійович Глеба про нашу майбутню професію – дизайн середовища. Ну до чого ж цікаво! Справді, нам належить по закінченні навчання робити життя людей комфортним, шукати нові підходи до вирішення цього завдання. Нинішні технології відкривають безліч можливостей. Тільки твори! Хочу організувати свій час так, аби і вчитися, і брати участь в громадській роботі, і відвідувати виставки, музеї, знайомитися з древнім Києвом.

Я живу в гуртожитку. Тут чисто, затишно. В одній кімнаті ми із п'ятикурсницею, подружились. Розуміємо одна одну. Студентська рада академії залучає до студентського життя, розробляє плани. Буду з ними.

Кажуть, який перший крок зробиш, така й буде дорога. А в мене він упевнений.

Аліна ТКАЧЕНКО, першокурсниця

КАФЕДРА РИСУНКА ПРЕДСТАВЛЯЄ

Склалася добра традиція – щороку кафедра рисунка академії організовує експозицію нових творів своїх викладачів. Цього разу виставка має назву «Осінній вернісаж», на якій різножанрові твори 14 відомих митців – педагогів. Це картини лауреата Шевченківської премії, народного художника України Володимира Прядки, народного художника України Юлія Скаканді, заслуженого діяча мистецтв України Валентина Сергеева, старших викладачів Яни Антонової, Олександри Кирилової, Олеси Варкач, Михайла Кириченка, Віктора Гараніна, Ярослава Логінського, Віктора Коновала, Аркадія Трубнікова, професора, завідувача кафедри Василя Шпака. Щоразу колеги підтримують новими роботами лауреат Шевченківської премії, народний художник України, професор кафедри художньої кераміки, скульптури, дерева та металу Петро Печорний.

Як завше, відбулося урочисте відкриття виставки за участю в.о. ректора, заслуженого художника України Оксани Полтавець – Гуйди, викладачів та студентів. Мовилися гарні слова на адресу митців – педагогів та кафедри рисунка, яка протягом років задає творчий тон навчальному процесу в академії, слугує надихаючим прикладом для викладачів інших кафедр.

